

store Byer kan bo to Dyrklæger, hvoraf den ene faar en Statsunderstøttelse paa 250 Kr., medens den anden lever udelukkende af sin Praksis. Nu er der altsaa stillet Forslag om, at 5 af disse Dyrklæger skal miste deres Statsunderstøttelse, og dette Forslag er foranlediget ved, at Amterne har inddraget deres Understøttelse. Det er os en Glæde at se, at man nu endelig begynder at komme ind paa den Vej, som vi igennem mange Aar har tilraadet gennem Ændringsforslag, nemlig at nægte disse Statsunderstøttelser, og jeg vil haabe, at man vil gaa videre, saaledes at man indskrænker sig til kun at give Understøttelse til Dyrklæger i Egne, hvor Befolkningen er saa spredt og maaske ogsaa saa fattig, at det er vanskeligt for en Dyrklæge at eksistere der.

Fra Socialdemokratiets Side er der med Tilslutning fra det radikale Parti stillet Forslag om, at Beløbet til Præmier og Rejseunderstøttelser for Husmænd forhøjes fra 75,000 Kr. til 90,000 Kr., altsaa sættes op til den Højde, som det havde, før det ifølge Sparekommissionens Indstilling blev nedsat med de 15,000 Kr. Jeg tror, det er en af de Bevillinger, der ikke skulde have været rørt ved; der var ingen Grund til denne Nedsættelse. Det er i det hele en Bevilling, der har været til overordentlig stor Gavn for Udviklingen af det mindre Jordbrug. Pengene anvendes jo til Dels som Rejseunderstøttelser og gør vist saaledes udmærket Gavn, idet de, som faar disse Rejseunderstøttelser, kommer til at deltage i den bedst mulige Undervisning, en Anskuelsesundervisning, som bestaar i, at Rejsedeltagerne føres hen og ser Mønsterbrug, veldrevne Brug, som de kan lære noget af.

Man er dernæst kommet ind paa en anden Bestræbelse med disse Præmier i den senere Tid, idet man ikke just ligefrem giver dem som Præmier til Husmænd, men som en Slags betingede Præmielaan. Men de Summer, de kan faa som betingede Præmielaan, er naturligvis kun smaa, 30-40 Kr. Alligevel tror jeg, at de, der modtager dem, er glade for dem; ja i mange Tilfælde vel overordentlig glade, idet de bidrager til, at de kan gennemføre Forbedringer paa deres Jordbrug, som senere kan give et godt Udbytte. Jeg synes, det er en af de Bevillinger, der bør værnes om, og som der derfor er Grund til at sætte op til dens tidligere Højde, 90,000 Kr.

Der har været afholdt Samraad om en Bevilling paa 5,000 Kr. til Prøver med Landbrugsredskaber og maskiner. Jeg har

gennemgaaet de Beretninger, som er kommet fra det Udvalg, der har med denne Sag at gøre, og det viser sig, at disse Prøver særlig kommer det store Landbrug til gode. Det forekommer mig, at det vilde være rigtigt at gøre en Henstilling til dette Udvalg om, at der ogsaa bliver foretaget Forsøg med Landbrugsmaskiner og redskaber, som særlig benyttes indenfor det mindre Landbrug.

Jeg skal derefter omtale et Spørgsmaal, som ikke tidligere har været til Behandling her paa Rigsdagen, nemlig det mindre Landbrugs Forsyning med gode Husdyr. Det er et af de vigtigste Spørgsmaal for Landbrugets Rentabilitet at kunne have et godt Materiale af Husdyr at arbejde med. Deraf er jo egentlig Landbrugets Rentabilitet afhængig, og derfor er det, der gives store Bevillinger paa Finansloven til at støtte Husdyravlen. Til Husdyravlens Fremme er der bevilget ikke mindre end 791,000 Kr., og vi kan i denne Forbindelse ogsaa godt nævne det, der ydes til Veterinærvesenet, 176,800 Kr. Lægger vi disse to Bevillinger sammen, naar vi næsten op til en Million, som gives til Fremhjælp af Husdyrbruget i vort Land. Jeg tror, det store Landbrug her har en Fordel fremfor det mindre, i Retning af at kunne forsyne sig med gode Husdyr. Man siger ellers saa ofte, at det mindre Landbrug bærer Prisen fremfor det større, at det betaler sig bedre, giver større Udbytte, men jeg tror, her er et Omraade, hvor det større Landbrug har Overvægten. Det større Landbrug forsyner sig gennemgaaende med Husdyr gennem eget Tillæg, og det er sikkert ogsaa den naturligste og bedste Vej at gaa. Men det forekommer mig selvsagt, at det Landbrug, der raader over en stor Besætning, lettere vil kunne finde indenfor denne gode, tjenlige Avlsdyr, saaledes at det har lettere ved at faa et godt Tillæg end det mindre Landbrug. Jeg var i Efteraaret inviteret som Gæst ved de jyske Husmænds Sendemandsmøde i Aarhus og tilbragte der to interessante og meget lærerige Dage. Bl. a. var der en Ting, der slog mig stærkt, da jeg paa hørte Forhandlingerne, og det var, at den ene jyske Husmand efter den anden stod frem og klagede over, at deres Husdyr ikke var saa gode, som de kunde ønske dem. Der var Husmænd, der stod op og sagde: Vi arbejder med anden, tredje Klasses Materiale, og som Følge deraf kan vort Landbrug ikke blive saa rentabelt som det, der kan forsyne sig med gode Husdyr. Den højtærede Landbrugsminister paa hørte ogsaa disse Forhandlinger og vil